

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120356779
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120356779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: Poľovnícka spoločnosť Aquila, so sídlom Pri Šajbách 9335/34, 831 06 Bratislava, IČO: 42 129 788, právne zastúpený: Advokátska kancelária Červenková, s. r. o., so sídlom Dunajská 1, 811 08 Bratislava, IČO: 50 582 429, proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, v konaní o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/49/2020-104 zo dňa 08. decembra 2021 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovanému určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy č. XXXX/XXXX/LSR o love zveri zo dňa 26.10.2008 (I. výrok) a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti takejto žaloby podľa § 137 CSP V bode 20. odôvodnenia rozsudku uviedol: „Žalobca naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy odôvodnil tým, že v danom právnom vzťahu môže jedine navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie sporu a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov a v súčasnosti nemá k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. V tomto prípade platnosť či neplatnosť odstúpenia od zmluvy je právnou skutočnosťou, ktorej určenia sa žalobou možno domáhať v zmysle § 139 CSP“ (správne § 137 CSP - poznámka odvolacieho súdu). „Žaloba žalobcu bola vyvolaná odstúpením žalovaného od zmluvy o love zveri a žalobca nemá v takejto situácii, tak ako to uviedol, iný spôsob ochrany, preto je tu daný naliehavý právny záujem na takomto určení.“

3. Následne súd prvej inštancie vykonal stranami sporu navrhnuté dokazovanie ohľadne skutočností, či boli splnené podmienky zmluvy č. XXXX/XXXX/LSR o love zveri zo dňa 26.10.2008 (ďalej aj „zmluva o love zveri“ alebo „zmluva“) na odstúpenie od nej uvedené v článku X. bod 5. zmluvy, venoval sa preskúmaniu skutočností, či faktúra za odstrel za príslušnú poľovnú sezónu v príslušnom poľovnom revíri bola žalobcovi doručená, či bola splatná a či žalobca bol s jej úhradou v omeškaní viac ako 30 dní, aby žalovaný mohol odstúpiť od zmluvy. Súd prvej inštancie s poukazom na § 3, § 39, § 48 ods. 1

a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „OZ“), ako aj s poukazom na článok IV. bod 5. a článok X. bod 5. zmluvy o love zveri dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že boli splnené (záonné a zmluvné) podmienky na platné odstúpenie od zmluvy zo strany žalovaného, t. j. že bolo preukázané, že faktúra sa dostala do dispozičnej sféry žalobcu v zmysle § 45 ods. 1 OZ a uplynula zmluvou stanovená lehota omeškania s jej zaplatením zo strany žalobcu.

4. K podpornej argumentácii žalobcu, že v čase doručenia odstúpenia od zmluvy žalobcovi jeho záväzok voči žalovanému neexistoval, nakoľko zanikol splnením na základe telefonických informácií od zamestnancov žalovaného, a preto odstúpenie od zmluvy nenadobudlo právne účinky, súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca síce odoslal poslednú čiastkovú platbu dňa 20.05.2020, avšak táto bola pripísaná na účet žalovaného až dňa 21.05.2020, t. j. po doručení odstúpenia od zmluvy dňa 20.05.2020. Tvrdeniam žalobcu, že o číslach faktúry a variabilnom symbole sa dozvedel telefonicky od zamestnancov žalovaného súd prvej inštancie neuveril. Uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom toto svoje tvrdenie nepreukázal ani nenavrhol v tomto smere žiadne dokazovanie, naopak vypočutí svedkovia - zamestnanci žalovaného v konaní vypovedali, že žalobca s nimi telefonicky komunikoval len za účelom oddialenia splatnosti dlhu, neoznamovali mu telefonicky však variabilný symbol.

5. Napokon mal súd prvej inštancie za to, že postup žalovaného (v procese predchádzajúcom odstúpeniu od zmluvy, ako aj samotné odstúpenie od zmluvy) nie je možné v žiadnom prípade považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, resp. s § 3 OZ z dôvodov uvedených v bode 27. napadnutého rozsudku.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 255 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore vzhľadom na plný úspech žalovaného v konaní. Dodal, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval podľa obsahu odvolania za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, t. j. z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. f) a h) CSP žalobca odôvodnil tým, že súd prvej inštancie si osvojil nesprávne skutkové zistenia ohľadne doručovania faktúry za odstrel, jej splatnosti, omeškania žalobcu s plnením faktúry a na základe toho dospel k nesprávnemu právnemu záveru o platnosti odstúpenia od zmluvy zo strany žalovaného. Žalobca v odvolaní trval na tom, že faktúra mu doposiaľ nebola doručená, preto sa do omeškania s jej plnením nemohol dostať, a preto žalovaný nemohol platne uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy. Ohľadne doručovania faktúry a záveru súdu prvej inštancie, že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalobcu podal vlastný výklad ustanovenia § 45 ods. 1 OZ s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Mal za to, že podmienky tohto zákonného ustanovenia splnené neboli.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP žalobca videl v nepreskúmateľnom odôvodnení bodu 27. napadnutého rozsudku, ktorý sa venoval otázke, či využitie práva žalovaného na odstúpenie od zmluvy a jeho postup tomu predchádzajúci je možné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, resp. s § 3 OZ. Nesúhlasil ani so závermi súdu prvej inštancie ohľadne tejto otázky.

10. Napokon žalobca trval na tom, že v čase doručenia odstúpenia od zmluvy žalobcovi jeho záväzok voči žalovanému neexistoval, nakoľko zanikol splnením na základe telefonických informácií od zamestnancov žalovaného.

11. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, t. j. určil, že odstúpenie od zmluvy o love zveri je neplatné.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu trval na tom, že odstúpenie od zmluvy je platné, boli splnené zákonné aj zmluvné podmienky na realizáciu tohto jeho práva, podrobne sa venoval dôvodom uvedeným žalobcom v odvolaní, doručovaní a splatnosti faktúry, ako aj ďalším podmienkam potrebných na platné odstúpenie od zmluvy. Vzhľadom na uvedené navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správneho.

13. Žalobca v odvolacej replike označil tvrdenia žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu za účelové, trval na svojich tvrdeniach uvádzaných v odvolaní, ktoré v podstate zopakoval a podrobnejšie vysvetľoval.

14. Žalovaný v odvolacej duplike trval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, ktoré zhrnul.

15. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 CSP preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich podľa § 380 ods. 2 CSP a v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. výroku vo veci samej a od neho závislom II. výroku o nároku na náhradu trov konania je vecne správny a je potrebné ho v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, aj keď ohľadne I. výroku z iného právneho dôvodu.

16. Uznesením č. k. 17Co/32/2022-166 zo dňa 20.07.2022 vyzval odvolací súd žalobcu a žalovaného, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovení § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku v tomto spore. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že otázkou predchádzajúcou otázkam nastoleným žalobcom v odvolaní je otázka prípustnosti žaloby v konaní pred súdom. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 137 písm. c) a d) CSP je podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie tohto sporu potrebné v prvom rade ustáliť, či podaná žaloba je žalobou o určenie, či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP alebo či je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. Len pri žalobe o určenie, či tu právo je alebo nie je, je potrebné tvrdiť, odôvodňovať a preukazovať naliehavý právny záujem na takomto určení (ak naliehavý právny záujem nevyplýva z osobitného predpisu), kým pri žalobe o určenie právnej skutočnosti je potrebné skúmať, či prípustnosť takejto žaloby vyplýva z osobitného predpisu. Uvedenú výzvu realizoval odvolací súd vzhľadom na nejasné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto otázke uvedené v bode 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku, teda nie je zrejmé, či súd prvej inštancie posudzoval žalobu ako žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je, alebo ako žalobu o určenie právnej skutočnosti, teda či aplikoval ustanovenie § 137 písm. c) CSP alebo ustanovenie § 137 písm. d) CSP. Predmetné uznesenie doručil odvolací súd elektronicky právneho zástupcovi žalobcu dňa 11.08.2022 a žalovanému dňa 26.07.2022.

17. Žalobca vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu mal za to, že vzhľadom na skutkové vymedzenie žaloby sa v skutočnosti domáhal určenia, že mu patria práva a povinnosti zo zmluvy o love zveri. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2019 z 25. novembra 2020 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 ako R. č. 14/2021, podľa ktorého na žalobu nie je možné nazeráť prísne formalisticky a procesne postupovať výlučne podľa formulácie petitu. Pri riešení procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c) CSP a/alebo podľa § 137 písm. d) CSP je nutné zaoberať sa otázkou, z akého právneho vzťahu sa vyvodzuje v konaní ňou uplatňovaný nárok (t.j. predmet konania) a tento vzťah následne správne právne vyhodnotiť. Žalobca v konaní svoj nárok skutkovo vymedzil, nebol však povinný ho právne vyhodnotiť a zdôvodniť a nakoniec by súd právnym posúdením nároku tak, ako ho urobil žalobca v žalobe nebol ani viazaný. Je totiž vecou súdu, aby v zmysle zásady "iura novit curia" podal právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku. Pre posúdenie povahy právneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok je rozhodujúci obsah žaloby, teda akú povahu majú práva a povinnosti strán tvoriace obsah právneho vzťahu (5Cdo/120/2017). Predmet konania (resp. obsah žaloby) nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitom), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Na základe žalobného návrhu a opísania skutkového deja možno individualizovať predmet konania. Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v

súvislosti so skutkovými tvrdeniami žalobcov v spore. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh.

18. Žalobca bol preto názoru, že z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobca v skutočnosti požaduje, aby súd určil, že mu patria práva a povinnosti zo zmluvy o zveri, od ktorej žalovaný neplatne odstúpil. Jedná sa teda o žalobu v procesnom režime ustanovenia § 137 písm. c) CSP Naliehavý právny záujem na určení v súlade s § 137 písm. c) CSP (čo poukazuje na žalobcom vymedzený predmet sporu) žalobca odôvodnil tým, že je obmedzený vo svojom práve, ktoré nadobudol na základe platne uzatvorenej zmluvy o love zveri. Naliehavý právny záujem žalobcu spočíva v tom, že v danom právnom vzťahu založenom zmluvou o love zveri, predmetom ktorej je oprávnenie žalobcu realizovať v dohodnutom rozsahu a čase lov druhovo vymedzenej zveri, môže žalobca jedine prostredníctvom určovacej žaloby odstrániť spor medzi stranami zmluvy a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, žalobca nemá aktuálne k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva, keď žaloba na plnenie neprichádza do úvahy. Medzi stranami sporu existuje predpoklad budúceho dobrovoľného plnenia, ak by súd rozhodol o žalobcom požadovanom určení. Pri daných právnych vzťahoch založených zmluvou o love zveri si podľa názoru žalobcu nie je možné dosť dobre predstaviť iný spôsob uplatnenia práva žalobcu, ktorým by mohol reálne docieľiť naplnenie jeho práva zo zmluvy. Preto, aby sa žalobca mohol domôcť svojich práv zo zmluvy, potrebuje deklaratórne rozhodnutie súdu, že mu tieto práva patria s tým, že súd prejudiciálne posúdi platnosť, resp. neplatnosť odstúpenia od zmluvy, inak bude existencia práv a povinností medzi stranami vyplývajúcich zo zmluvy o love zveri sporná a žalobca nemá k dispozícii iný právny prostriedok (napríklad žalobu na plnenie) a to najmä s ohľadom na povahu plnení vyplývajúcich zo zmluvy (právo lovu zveri), ktorým by mohol odstrániť spor medzi stranami.

19. Žalovaný vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu mal na rozdiel od žalobcu za to, že vzhľadom na znenie žalobného návrhu, ktorým sa žalobca domáha určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy o love zveri, sa jedná o určenie určitej právnej skutočnosti, teda o žalobu v režime § 137 písm. d) CSP Zo žiadneho právneho predpisu však nevyplýva možnosť žalobcu domáhať sa žalobou určenia tejto právnej skutočnosti. Bol preto názoru, že žaloba žalobcu mala byť zamietnutá z dôvodu, že sa jedná o žalobu o určenie právnej skutočnosti, avšak neexistuje osobitný predpis umožňujúci podanie takejto žaloby. Zároveň doplnil, že v zmysle § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

20. Odvolací súd zaslal dňa 20. 09. 2022 vyjadrenia strán sporu k výzve odvolacieho súdu podľa § 382 CSP na vzájomné oboznámenie a nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 28. 09. 2022 o 09.30 hod.

21. Otázku prípustnosti podanej žaloby odvolací súd považuje za otázku procesných podmienok, ktoré musia byť v každom štádiu konania splnené, aby mohol súd v spore pokračovať a rozhodovať vo veci samej (§ 380 ods. 2 CSP).

22. Odvolací súd má za to, že žaloba podaná na súd prvej inštancie v auguste 2020, t.j. už za účinnosti CSP je podľa svojho obsahu (prihliadajúc na jej obsah ako celok, t.j. aj na jej skutkové vymedzenie v spojení s vymedzením žalobného návrhu) žalobou o určenie právnej skutočnosti, nakoľko žalobca sa ňou domáha určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy o love zveri na tom skutkovom základe, že mu nebola doručená faktúra za odstrel za príslušnú poľovnú sezónu v príslušnom poľovnom revíri, nemohol sa teda dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto neboli splnené (zákonné a zmluvné) podmienky na platné odstúpenie od zmluvy, podoprené na tom základe, že k zrušeniu zmluve o love zveri odstúpením od zmluvy nedošlo z dôvodu zaplatenia faktúry pred nadobudnutím účinkov odstúpenia od zmluvy jeho doručením žalobcovi. Odstúpenie od zmluvy je totiž jednostranný právny úkon a právny úkon zaraďujeme medzi právne skutočnosti (porovnaj napríklad Lazar, J. a kolektív: Základy občianskeho hmotného práva. Druhé prepracované vydanie. 1. zväzok, IURA EDITION, spol. s r.o. 2004, str. 100-101). Obsah žaloby považuje odvolací súd za spĺňajúci zákonné náležitosti podľa § 132 CSP v spojení s § 127 a § 133 ods. 2 CSP, takto podaná žaloba bola dostatočne určitá a zrozumiteľná, aby o nej mohlo prebehnúť civilného sporové konanie v tom zmysle, že nebol potrebný postup podľa § 129 CSP. Preto sa odvolací súd nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, že vzhľadom na skutkové vymedzenie žaloby sa v skutočnosti jedná o žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP. Žalobca v žalobe (ani vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu) nekonkretizoval, určenia existencie akého konkrétneho práva sa domáha, len všeobecne (až vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu) uvádza, že potrebuje deklaratórne rozhodnutie súdu, že mu patria práva zo zmluvy, inak ich

existencia bude medzi stranami sporná. Na rozdiel od samotnej žaloby už (podľa názoru odvolacieho súdu účelovo) argumentoval tým, že súd posúdi prejudiciálne (ne)platnosť odstúpenia od zmluvy, hoci v žalobe sa žalobným návrhom domáhal priamo určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy, nie posúdenia tejto otázky ako predbežnej. Žalobcovi podľa súčasne platnej a účinnej právnej úpravy nič nebránilo podať žalobu o určenie, že tu je, existuje jeho právo na lov zveri, resp. že má toto právo v čase deklaratórneho rozhodnutia súdu (ako hlavné právo vyplývajúce zo zmluvy o love zveri, za odstrel ktorej patrí žalovanému podľa zmluvy dohodnutá odplata) za použitia rovnakého opisu skutkového stavu potrebného na posúdenie platnosti právneho úkonu žalovaného - odstúpenia od zmluvy o love zveri ako otázky predbežnej vo vzťahu k určeniu existencie jeho práva na lov zveri. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v tomto konkrétnom prípade vzhľadom na jeho okolnosti nestotožňuje s názorom žalobcu, že v spojitosti s opisom skutkového stavu v žalobe je posúdenie jeho žalobného návrhu podľa jeho obsahu z pohľadu aplikácie § 137 CSP v skutočnosti žalobou (žalobným návrhom) o určenie existencie práva. V prípade tak obširného výkladu obsahu žaloby podávaného žalobcom, v ktorej nie je ani zmienka o tom, že by sa ňou domáhal určenia existencie konkrétneho práva, by strácalo opodstatnenie rozlišovanie dané ust. § 137 písm. c) a d) CSP medzi žalobou o určenie existencie práva a žalobou o určenie právnej skutočnosti.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu za ustanovenie, z ktorého pre účely ustanovenia § 137 písm. d) CSP vyplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti, možno považovať len také ustanovenie osobitného predpisu, z ktorého takáto možnosť výslovne (explicitne) vyplýva (napríklad ako v prípade ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov alebo ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov).

24. Pokiaľ súd prvej inštancie skúmal naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení považuje odvolací súd za potrebné vo všeobecnosti uviesť, že súdna prax prijatá k právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 vo všeobecnosti pripúšťala podanie návrhu na určenie neplatnosti právneho úkonu (ako právnej skutočnosti) za podmienky existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení (a to napriek tomu, že ustanovenie § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 výslovne pripúšťalo len návrh „na určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je“, nepočítalo však s určením právnej skutočnosti); Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 žalobu o určenie právnej skutočnosti (ktorou je aj žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu) síce výslovne pripúšťa, avšak výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ CSP); súdna prax po nadobudnutí účinnosti nového procesného predpisu síce pripustila skúmanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v prípade skôr začatých konaní o určení neplatnosti právneho úkonu, v prípade žalôb na určenie neplatnosti právneho úkonu podaných po 01.07.2016 je však v tomto smere prípustný len postup podľa Civilného sporového poriadku (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/203/2018 zo dňa 28.11.2019). Odvolací súd poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/17/2019 zo dňa 29. 01. 2020, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Právnu otázku nastolenú dovolateľom - žaloba o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy ako žaloba o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ C. s. p. nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu a preto jej nie je možné od účinnosti C. s. p. vyhovieť, možno pokladať za vyriešenú uzneseniami najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 15/2017, sp. zn. 6 Cdo 30/2018 a 5 Obo 12/2018, teda ešte pred vydaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu so záverom, že „ a/ „novú právnu úpravu v Civilnom sporovom poriadku je potrebné v zmysle § 470 ods. 1 C. s. p. aplikovať aj na konania začaté a neskončené pred dňom nadobudnutia účinnosti C. s. p., ak nie je v C. s. p. uvedené inak (napr. v ust. § 470 ods. 2 C. s. p.). Oproti pôvodnej právnej úprave v O. s. p. rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ C. s. p.) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ C. s. p.). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrvala na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou ak tento naliehavý záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu.““ Rovnaký záver bol prijatý aj v uznesení NS SR sp. zn. 9Cdo/7/2021 zo dňa 14.04.2021.

25. Nakoľko z osobitného predpisu nevyplýva, že by sa žalobca mohol žalobou domáhať určenia právnej skutočnosti - neplatnosti odstúpenia od zmluvy (o love zveri), odvolací súd ju vyhodnotil ako žalobu, ktorú ust. § 137 CSP a contrario nepripúšťa, a preto ju z tohto dôvodu zamietol.

26. Uvedené závery sú podľa odvolacieho súdu postačujúce na potvrdenie napadnutého I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správneho z dôvodu nedôvodnosti podanej žaloby z hľadiska jej procesnej neprípustnosti podľa § 137 písm. d) CSP, preto sa osobitne nezaoberal správnosťou právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie v ostatnom rozsahu (napr. otázkou dôjdenia faktúry za odstrel do dispozičnej sféry žalobcu, omeškania s jej zaplatením, či jej zaplatenia pred dôjdením odstúpenia od zmluvy do dispozičnej sféry žalobcu, resp. otázkou dobrých mravov v súvislosti s realizáciou práva na odstúpenie od zmluvy), ktoré bolo pre rozhodnutie nadbytočné.

27. Nakoľko žalobca vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu uviedol, že potrebuje deklaratórne rozhodnutie súdu, že mu patria práva zo zmluvy, inak ich existencia bude medzi stranami sporná, odvolací súd neposúdil podľa obsahu danú časť vyjadrenia ako návrh na zmenu žaloby, nakoľko sa v ňom neuvádza, určenia existencie akého konkrétneho práva zo zmluvy sa žalobca domáha. Navyše žalobu v odvolacom konaní v zmysle § 371 CSP ani meniť nemožno.

28. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) CSP preskúmal aj závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania správne podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP), keďže žalovaný mal vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu plný úspech vo veci. Rozhodol vykonateľným výrokom, v ktorom uviedol povinnosť a lehotu na plnenie náhrady trov konania.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol taktiež plne úspešný žalovaný, keďže odvolanie žalobcu je nedôvodné. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 CSP od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

30. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP)

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).